8. prednáška ČÍSLICOVÉ POČÍTAČE

Jana Milanová

Fakulta riadenia a informatiky, Katedra technickej kybernetiky

PAMÄŤ

- jedna zo základných častí číslicového počítača; slúži na uchovávanie programov a údajov, s ktorými programy pracujú,
- ideálna pamäť má vysokú kapacitu, je rýchla (aby zbytočne nespomaľovala prácu procesora) a je cenovo dostupná; tieto požiadavky sú navzájom protichodné a zatiaľ ich nie je možné všetky splniť súčasne; preto sa v číslicových počítačoch používa niekoľko druhov pamätí,

procesor cache rýchlosť a cena hlavná pamäť sekundárna pamäť záložná pamäť

kapacita

- pamäť v procesore tvorená registrami, ktoré procesor obsahuje,
  - najrýchlejšia pamäť, pretože je možné s ňou pracovať tak rýchlo, ako pracuje procesor,
  - pri práci s ňou odpadá potreba použiť zbernicu počítača na prenos údajov,
  - má veľmi malú kapacitu maximálne niekoľko desiatok registrov,
- cache pamäť slúži ako vyrovnávacia pamäť, pretože umožňuje vyrovnávanie rýchlosti prenosu údajov medzi procesorom a hlavnou pamäťou,
  - podstatne **rýchlejšia ako hlavná pamäť**, ale zároveň je rádovo menšia,
  - princíp časť údajov sa presunie z hlavnej pamäte do vyrovnávacej a tým sa zvýši rýchlosť prístupu ku informáciám zo strany procesora,
  - možné použiť viacero pamätí typu cache líšia sa rýchlosťou a veľkosťou; hovoríme o vyrovnávacej pamäti prvej, druhej, prípadne tretej úrovne (L1, L2 resp. L3 cache),

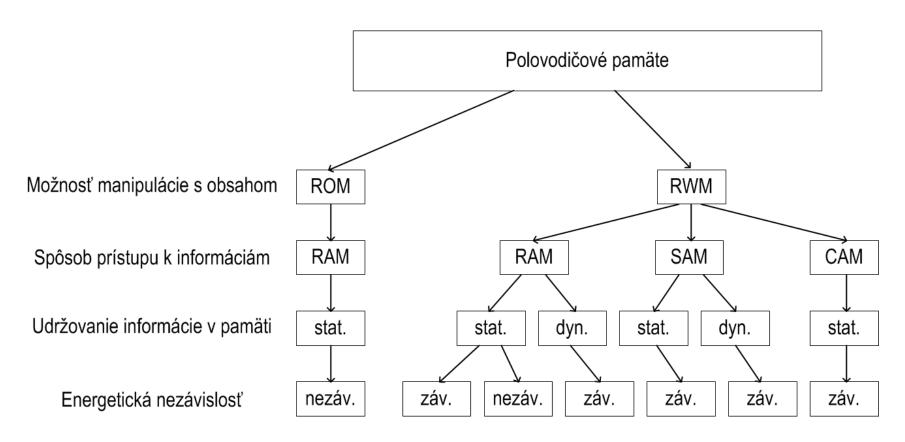

- hlavná (primárna, operačná) pamäť:
  - □ tvorí základ pamäťového podsystému,
  - obsahuje práve vykonávaný program a spracúvané údaje,
  - kapacita operačnej pamäte sa v súčasnosti pohybuje v oblasti GB,
- sekundárna pamäť slúži na uchovanie informácií, ktoré sa momentálne nepoužívajú; patria sem predovšetkým pevné disky,
  - slúži na permanentné uloženie údajov; predošlé typy pamätí pri výpadku napájania zvyčajne svoj obsah strácajú,
- záložná pamäť slúži predovšetkým na archiváciu informácií, prípadne na ich prenos,
  - patria sem USB kľúče, CD-ROM/RW, DVD-ROM/RW, diskety, magnetické pásky, atď.

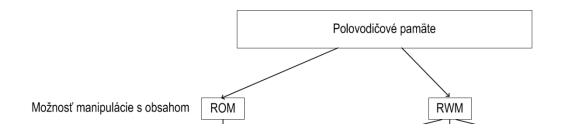

- medzi jednotlivými pamäťami sa prenášajú údaje po blokoch (napr. procesor-cache 4 B, cache – hlavná pamäť 128 B, hlavná pamäť – sekundárna pamäť 512 B; hodnoty sa samozrejme môžu líšiť v závislosti od typu procesora, pamäte a pod.),
- celý pamäťový podsystém je riadený zložitejšími riadiacimi obvodmi, ich úlohou je:
  - zabezpečiť, aby bol potrebný údaj v cache pamäti, aby sa obmedzilo čakanie procesora; ak údaj v cache nie je (chyba bloku), je potrebné načítať do cache pamäte ten správny blok z hlavnej pamäte; ak sa nenájde žiadaná informácia ani v hlavnej pamäti – chyba stránkovania, resp. segmentovania,
  - zabezpečenie zhody dát v rôznych úrovniach pamätí to znamená, že ak procesor zmení údaj v cache pamäti, je potrebné, aby sa daná zmena prejavila aj v hlavnej pamäti potrebné zabezpečiť koherenciu dát,

POLOVODIČOVÉ PAMÄTE

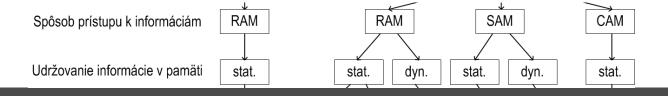

- □ **xROM** (Read Only Memory) pamäte určené len na čítanie,
  - niektoré pamäte označované ako ROM v skutočnosti umožňujú aj zápis, ale operácia zápisu sa v porovnaní s čítaním používa zriedka a je značne náročnejšia (technicky alebo časovo),
- □ **RWM** (Read Write Memory) pamäte určené pre čítanie a zápis,
  - veľmi často sa pamäte typu RWM označujú ako RAM (RAM označuje spôsob prístupu k informáciám, nie možnosť manipulácie s obsahom); v skutočnosti aj pamäte ROM sú väčšinou typu RAM,

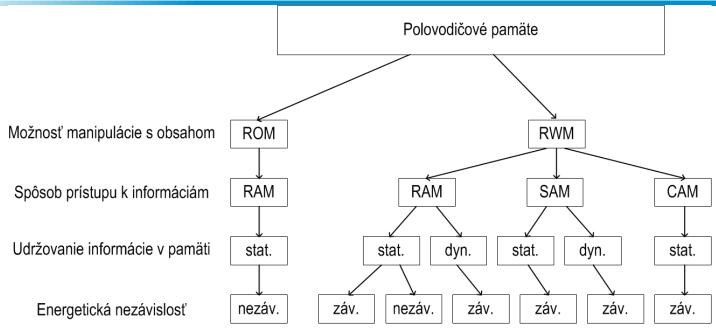

- pamäte s náhodným (ľubovoľným) prístupom (RAM Random Access Memory):
  - doba prístupu k údajom nie je závislá na mieste uloženia (na adrese); čítanie z akejkoľvek adresy je rovnako zložité,
  - patria sem bežné pamäte používané ako cache alebo hlavná pamäť,
- pamäte so sekvenčným (postupným) prístupom (SAM Sequential Access Memory):
  - hľadaný údaj je možné získať až po systematickom prehľadaní pamäte,
  - doba prístupu k údaju je závislá na mieste uloženia v pamäti; sekvenčný prístup je typický pre magnetické páskové pamäte,
- pamäte s asociatívnym prístupom (CAM Content Addressable Memory):
  - sprístupnenie pamäťového miesta sa uskutočňuje na základe porovnania časti jeho informačného obsahu so zadaným argumentom,
  - možné považovať za opak pamätí RAM RAM dáva údaj pre zadanú adresu a CAM poskytuje adresu pre daný údaj,
  - CAM pamäť je možné použiť hlavne v aplikáciách, ktoré vyžadujú vysokorýchlostné prehľadávanie,

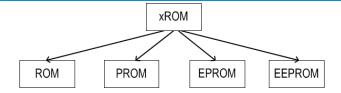
- statické pamäte-informácia je po zápise zachovaná až do jej prepísania,
  - ako základný stavebný prvok sa používajú bistabilné klopné obvody, napríklad typu D,
  - sú rýchle, ale pomerne komplikované, a teda aj drahé,
  - výhodou je, že nie je potrebné starať sa o obnovovanie obsahu pamäte,
  - používajú sa napríklad v cache pamätiach,
- dynamické pamäte -využívajú na uloženie jedného bitu informácie parazitné kapacity, v ktorých buď je alebo nie je uložený náboj; tento náboj sa postupne vybíja, preto je potrebné pravidelne obnovovať obsah pamäte (refresh),
  - DRAM pamäte sa najčastejšie využívajú ako hlavná pamäť, pretože nie sú príliš drahé a môžu mať pomerne veľkú kapacitu,
  - synchrónne dynamické pamäte typu RAM SDRAM; pamäte s dvojnásobne rýchlym prenosom – DDR SDRAM (Double Data Rate), DDRAM,

- energeticky závislé pamäte ich obsah sa po prerušení napájania stráca,
  - napr. cache a hlavná pamäť,
- energeticky nezávislé pamäte obsah pamätí je nezávislý na napájaní,
  - napr. všetky typy ROM pamätí, pevné disky, CD/DVD-ROM, atď.

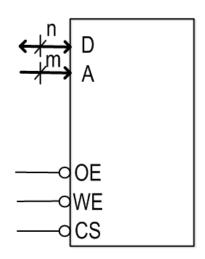
XROM PAMÄTE

- ROM (Read only memory)- pamäte sú určené len na čítanie; ich obsah je určený pri výrobe,
- PROM (Programmable ROM) pamäť, ktorú možno jednorázovo naprogramovať, potom je možné už len čítanie,
  - informácia je uložená v tenkých kovových drôtikoch; ak je drôtik nezmenený log.0; ak sa prepáli log. 1,
  - výhoda stálosť a odolnosť voči vonkajším vplyvom,
  - nevýhoda veľké rozmery "bunky"; nemožnosť preprogramovania,
- EPROM (Erasable PROM) pamäť, do ktorej je možné opakovane zapisovať,
  - zápis sa uskutočňuje elektricky pomocou riadeného prierazu (náboj prekoná bariéru izolantu); mazanie je možné pomocou ultrafialového žiarenia (púzdro obsahuje okienko potrebné pre prienik UV žiarenia), ktorým sa zvýši vodivosť okolia a náboj vyprchá,
  - nevýhoda počet zápisov je obmedzený (len určitý počet cyklov mazania); veľká plocha zabraná jednou bunkou; chúlostivosť na žiarenie a teplotu,
- EEPROM (Electrically Erasable PROM) na rozdiel od EPROM sa mazanie uskutočňuje pomocou elektrických impulzov; čas potrebný na zápis informácie je mnohonásobne vyšší ako čas potrebný na jej prečítanie,
- Flash memory rýchlejšia ako predchádzajúce typy (Flash blesk); používa sa v USB kľúčoch, pamäťových kartách, digitálnych kamerách a pod.,

Pripájanie polovodičových pamätí ku zbernici

- symbol typickej statickej polovodičovej pamäte typu R/W,
- □ k okoliu sa pripája n bitmi obojsmerných dátových signálov, m bitmi adresy a riadiacimi signálmi OE/, WR/ a CS/,
  - počet dátových bitov (n) určuje dĺžku slova, ktoré je možné naraz (paralelne) do pamäte zapísať, respektíve z nej vyčítať,
  - počet adresných vstupov (m) určuje kapacitu pamäte, ktorá je rovná 2^m binárnych slov dĺžky n bitov,
  - riadenie pamäte typicky funguje podľa tabuľky:

CS/	OE/	WE/	DQ0-DQ7
1	X	X	D <= Z
0	1	1	D <= Z
0	0	1	$D \leq [A]$
0	<u>1</u>	0	$[A] \leq D$
0	0	0	[A] <= D

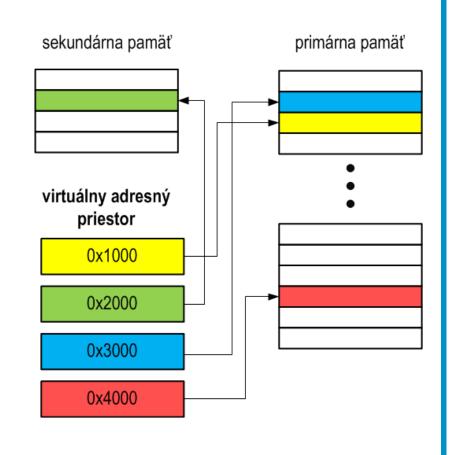

VIRTUÁLNA PAMÄŤ

- v číslicových počítačoch rozlišujeme pamäť na fyzickú a virtuálnu,
  - pod fyzickou pamäťou sa myslí operačná (hlavná) pamäť,
  - pod pojmom "virtuálna pamäť" sa často chápe len "swapovanie" pamäte,
- virtuálna pamäť predstavuje taký spôsob riadenia pamäte, kedy operačný systém prezentuje **nespojité časti pamäte ako jeden spojitý celok**; t.j., že aplikácii sa javí, že jej údaje sú uložené v jednom súvislom bloku pamäte, pričom fyzicky môžu byť údaje uložené na rôznych miestach v pamäti, prípadne aj v rôznych druhoch pamäti (operačná pamäť, disk ...),
- swapovanie je len jednou z techník používaných pri práci s virtuálnou pamäťou,

- □ príklad:
- znázornený princíp virtuálnej pamäte – pamäťové bloky s adresami 0x1000, 0x2000, 0x3000 a 0x4000 sú v skutočnosti uložené vo fyzickej pamäti v úplne inom poradí a blok 0x2000 dokonca aj na inom pamäťovom médiu (na disku),

SWAPOVANIE

- princíp **swapovania** je založený na tom, že aktuálny program (resp. dáta, s ktorými pracuje) nemusí byť uložený v hlavnej pamäti celý, ale môže tam byť len jeho časť,
- keď je potrebné pracovať s časťou programu, ktorá nie je v hlavnej pamäti, načíta sa zo sekundárnej pamäte (z disku) a pokračuje sa ďalej, momentálne nepotrebná časť programu sa naopak zapíše na disk,
- tento proces je pritom z hľadiska vykonávaného programu neviditeľný, takže program môže mať pocit, že má k dispozícii veľkú operačnú pamäť (napr. 512 MB), ale pritom jej môže mať relatívne málo (napr. 128 MB),
- používanie swapovania spomaľuje prácu počítača, keďže sekundárna pamäť (disk) je podstatne pomalšia než hlavná pamäť,

- organizácia pamäte je realizovaná pomocou špeciálneho hardvéru (ktorý je často súčasťou procesora) a softvéru nazývaného menežér pamäte,
- v OS DOS boli menežéry pamäte samostatné programy, v multitaskingových systémoch je menežment pamäte súčasťou operačného systému,
- hardvérovo je práca s virtuálnou pamäťou podporovaná napr. prostredníctvom jednotky MMU (Memory Management Unit), ktorá má na starosti preklad virtuálnych adries na fyzické,

- pri práci s virtuálnou pamäťou sa využívajú dva spôsoby prenosu údajov medzi fyzickou a virtuálnou pamäťou:
  - **stránkovanie** fyzická aj virtuálna pamäť je rozdelená na rovnako veľké oblasti stránky,
    - stránka súvislý pamäťový priestor (jej veľkosť býva často 4 kB),
    - výhoda spočíva v pevnej veľkosti stránok ak je potrebné načítať do hlavnej pamäte novú stránku, stačí zabezpečiť aby bolo pre ňu voľné miesto,
  - segmentovanie medzi fyzickou a virtuálnou pamäťou sa presúvajú celé segmenty,
    - **segment** súvislá oblasť pamäte, ktorej obsah má logický súvis (napr. segment programový, dátový atď.),
    - nevýhoda segmentovania je, že veľkosť segmentov je vo všeobecnosti rôzna, preto je potrebné používať stratégiu umiestňovania segmentov do pamäte, aby bola využitá čo najefektívnejšie,
    - umiestnenie nového segmentu vyžaduje súvislé miesto v pamäti, preto ak v pamäti voľné miesto nie je alebo je, ale nie je súvislé, je potrebné odstránenie iného segmentu z pamäte alebo usporiadanie segmentov tak, aby bolo vytvorené súvislé voľné miesto defragmentácia,

- s problémami, ktoré vznikajú pri segmentovaní, súvisí **alokácia blokov pamäte** (alokácia vyhradenie miesta),
- medzi najčastejšie spôsoby alokácie blokov pamäti patria:
  - **BEST-FIT** (najpresnejšie umiestnenie) pri umiestňovaní bloku sa hľadá v pamäti voľné miesto, ktoré je rovnako veľké ako daný blok, alebo najbližšie väčšie,
    - nevýhody po umiestnení bloku zvyčajne ostane malé nevyužité miesto, ktoré sa málokedy dá užitočne využiť; veľká časová náročnosť,
  - **WORST-FIT** pri umiestňovaní bloku je hľadaný najväčší voľný blok v pamäti; metóda využíva predpoklad, že po umiestnení bloku ostane v pamäti dostatok voľného miesta na ďalší blok,
    - nevýhody zmenšenie veľkých voľných blokov; pri požiadavke na umiestnenie veľkého bloku je potrebná defragmentácia,
  - (FIRST-FIT) blok je umiestnený na prvé voľné miesto, ktoré je dostatočne veľké,
    - zvýšenie rýchlosti, pretože nie je potrebné zakaždým prehľadávať celú pamäť,
  - **BUDDY ALGORITHM** zložitejší algoritmus, ktorý povoľuje ukladať bloky len určitých veľkostí (zvyčajne mocnín 2); pri umiestňovaní nového bloku sa hľadá najprv najbližší väčší voľný blok; ak sa nenájde, blok sa rozdelí na dve časti a hľadá sa umiestnenie pre ne, atď.,
    - manažment pamäte je komplikovanejší, nakoľko väčší blok môže byť fyzicky rozdelený na viac menších častí.
  - CIRCULAR FIRST FIT (al. Next Fit) modifikovaná metóda First Fit tak, že hľadanie voľného bloku začína tam, kde bol naposledy umiestnený blok,
    - podobne ako Worst Fit má táto metóda tendenciu zapĺňať veľké voľné bloky,

- v prípade, že už nie je možné do pamäte vložiť nový blok, je nutné buď pamäť defragmentovať alebo z pamäte niektorý blok vylúčiť,
- spôsoby výberu bloku, ktorý bude z pamäte vyradený:
  - **LRU** (Least Recently Used) z pamäte sa vyradí blok, ktorý najdlhšie nebol použitý,
    - každý blok (segment alebo stránka) musí mať pridelený údaj o poslednom použití,
    - veľmi často používaná metóda,
  - **LFU** (Least Frequently Used) z pamäte sa vyradí blok, ktorý bol používaný najmenejkrát,
    - každý blok pamäte potrebuje počítadlo, koľkokrát bol daný blok použitý,
  - **FIFO** z pamäte sa vyradí najstarší blok,
    - môže dôjsť ku tzv. Beladyho anomálii zvýšením veľkosti pamäte (a teda aj počtu stránok, ktoré sa do nej zmestia) sa môže zvýšiť počet chýb (dochádza častejšie ku chybe stránky),
  - RANDOM vyradí sa náhodne vybraný blok,
  - OPT (jasnovidecký algoritmus) z pamäte sa vylúči blok, ktorý bude potrebný najneskôr,
    - metóda je teoretická a slúži len na porovnávanie ostatných,

Magnetické vlastnosti látok

□ látky:

- diamagnetické -> μ_r <1 (napr. meď, zlato, striebro)
- paramagnetické -> $\mu_r \ge 1$ (jednotkovo) (napr. hliník, platina),
- feromagnetické -> $\mu_r \gg 1$ (napr. železo, nikel, kobalt)
  - majú hysterézu,
- $μ_r$ relatívna permeabilita prostredia určuje, koľkokrát je magnetická indukcia v prostredí väčšia ako vo vákuu ($μ_r$ =1), (gr. malé mí)
- z hľadiska magnetického záznamu sú používané feromagnetické látky,

- □ intenzita magnetického poľa H [A/m], vyjadruje hustotu magnetického poľa,
- □ v cievke:

Z – počet závitov, I – prúd v cievke, L – dĺžka cievky

$$H = \frac{I.Z}{L}$$

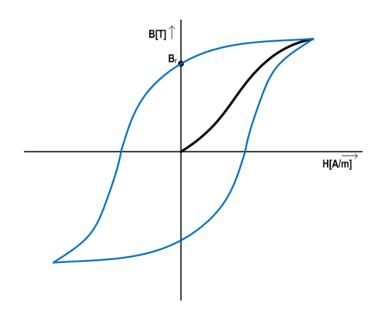
magnetická indukcia – B [T], (Tesla) – vyjadruje silové pôsobenie magnetov,

$$B = \mu.H$$
$$\mu = \mu_0.\mu_r$$

 μ – permeabilita prostredia, μ_0 - permeabilita vákua, μ_r - relatívna permeabilita,

Hysterézna slučka

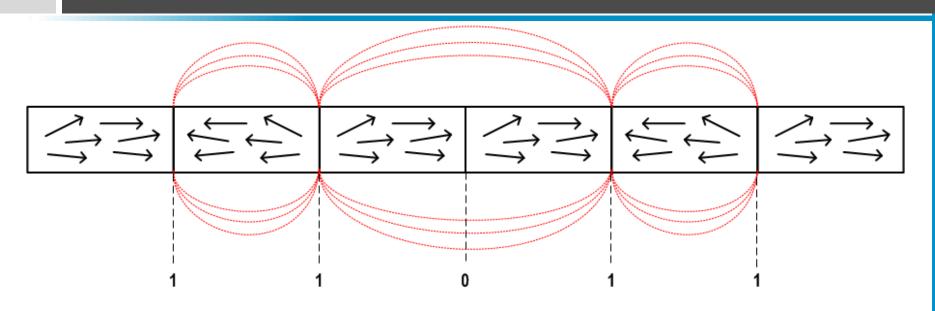
- závislosť magnetickej indukcie od intenzity magnetického poľa,
- □ B_r remanentná magnetizácia zvyšková magnetizácia,

- magnetický tok sa uzatvára v hlave a v cievke
  vzniká indukované napätie,
- □ indukcia vzniká pri zmene polarity toku,
- každá zmena sa prejaví ako impulz, bez zmenymedzera,
- ak by impulz znamenal log. 1 a medzera log.0, po dlhšej postupnosti medzier by došlo k strate synchronizácie pevného disku s radičom – preto je využívaná modulácia dát,

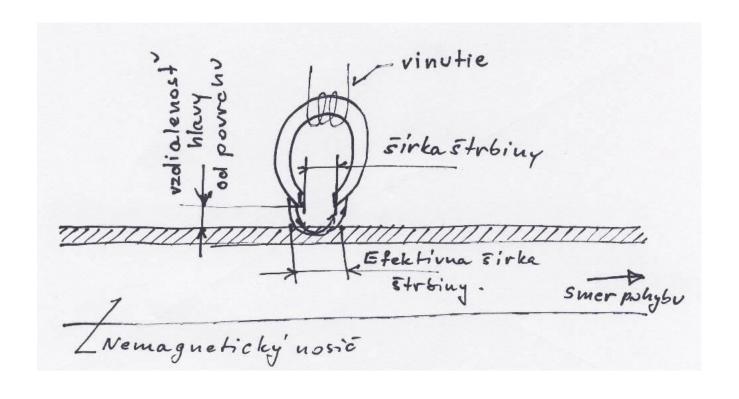

údaje sú zakódované prostredníctvom zmeny v magnetizácii jednotlivých oblastí; ak dochádza k zmene (t.j. susedné oblasti sú opačne zmagnetizované), predstavuje to uloženie hodnoty "1", ak k zmene nedochádza – "0",

Magnetický záznam digitálnej informácie

- pevný disk slúži ako sekundárna pamäť,
- patrí medzi energeticky nezávislé pamäte, teda údaje zostávajú neporušené aj v prípade odpojenia disku od napájania,
- nosič informácie (médium) sa skladá z nosiča vyrobeného z nemagnetického materiálu (hliník, sklo,...), ktorý je pokrytý tenkou vrstvou magnetického materiálu s veľkou hysterézou (kysličník železa, zliatina kobaltu),
- platne musia mať veľmi dobrú **teplotnú stabilitu** a musia byť **veľmi hladké**, aby nedošlo pri čítaní/zápise ku poškodeniu povrchu, a teda k prípadnej strate údajov; musia mať aj patričnú **pevnosť**, hlavne kvôli vysokým odstredivým silám, ktoré vznikajú pri rýchlom točení diskov,

PRINCÍP ZÁZNAMU NA POHYBUJÚCI SA MAGNETICKÝ POVRCH

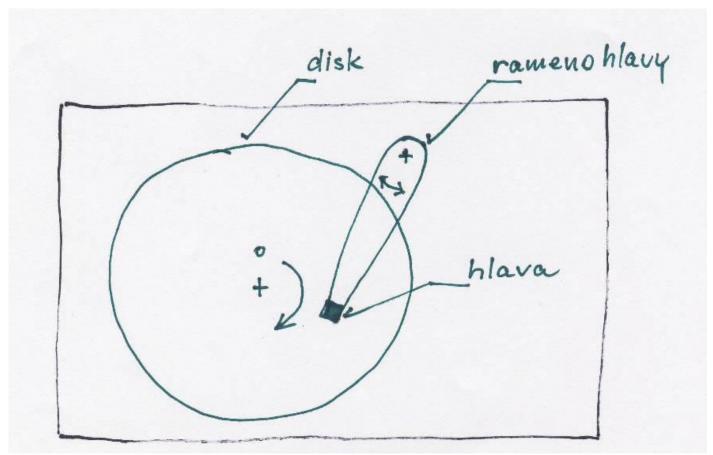

MECHANIZMUS PEVNÉHO DISKU

- záznam a čítanie informácie sa vykonáva pomocou hlavy, ktorá je tvorená jadrom vyrobeným z magnetického materiálu s malou hysterézou; hlava je upevnená na pohyblivom ramene, ktoré sa otáča okolo osi pomocou elektromagnetického mechanizmu,
- hlava nemá kontakt s povrchom disku, ale sa vznáša pôsobením aerodynamických síl vzduchu unášaného pohybujúcim sa povrchom disku,
- k tomu, aby bolo možné nastaviť malú vzdialenosť hlavy od disku, musí obal disku a jeho ventilačný mechanizmus zabrániť vniknutiu prachových častíc, ktoré by mohli pri kolízii s hlavou spôsobiť poškodenie povrchu disku a teda aj zaznamenaných údajov,

- na mieste, kde je hlava najbližšie k médiu, je vytvorená štrbina z magneticky nevodivého materiálu, takže sa magnetické pole uzatvára cez magneticky vodivý materiál média a zanecháva na ňom magnetickú stopu, ktorej veľkosť označujeme aj ako efektívna šírka štrbiny,
- veľkosť efektívnej šírky štrbiny závisí (okrem iných vplyvov) hlavne od fyzickej šírky štrbiny a od vzdialenosti hlavy od média,
- veľkosť efektívnej šírky štrbiny je hlavným faktorom, ktorý ovplyvňuje takzvanú hustotu záznamu (počet bitov na jednotku dĺžky záznamu), od ktorej závisí kapacita média; čím je efektívna šírka štrbiny menšia, po tým môže byť hustota záznamu väčšia; inými slovami, čím je fyzická šírka štrbiny menšia a čím je hlava bližšie k povrchu, tým je možná väčšia hustota záznamu,

Usporiadanie mechanizmu pevného disku

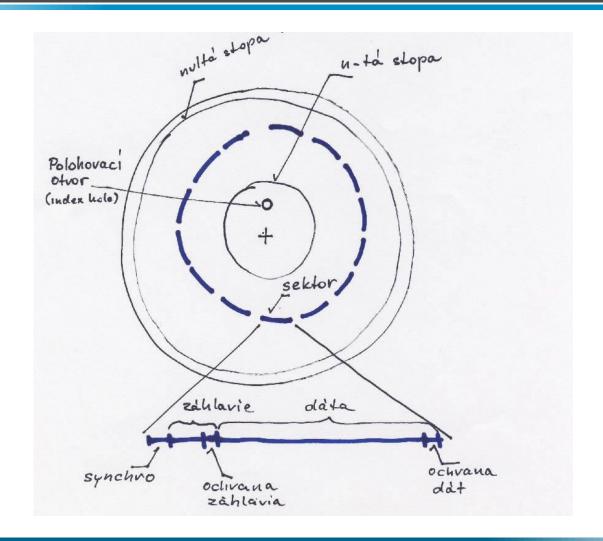

- záznam je usporiadaný do **stôp** (tracky); nastavením polohy ramena sa volí aktuálna stopa záznamu,
- stopa má **tvar kružnice a skladá sa zo sektorov** najmenšia alokovateľná jednotka na disku,
- sektor je členený na záhlavie a dáta,
- obidve tieto časti sú chránené kontrolnou sumou (**CRC**), ktorá je schopná s veľkou pravdepodobnosťou detegovať chybu,
- záhlavia sa vytvárajú pri fyzickom formátovaní disku a pri zápise dát sa už neprepisujú; záhlavie obsahuje identifikačné údaje sektora,
- sektory sú oddelené medzerou bez záznamu a každý sektor začína synchronizačnou sekvenciou slúžiacou na synchronizáciu čítacích obvodov (viď. moduláciu FM a MFM),
- médium (disk) je opatrený polohovacím otvorom (index hole), pomocou ktorého sa určuje poloha nultého sektora v každej stope počas formátovania,

Spôsob usporiadania záznamu na disku

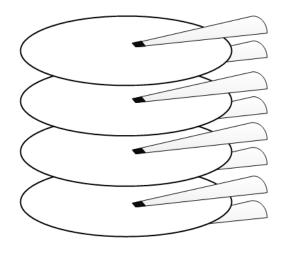

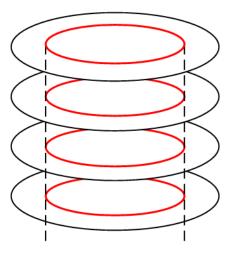
Pevný disk – Hard disk (HDD)

- disk zvyčajne obsahuje viac **platní**; každá platňa má dve strany resp. **dva povrchy** (spodný a horný); zapisuje sa na obe strany, preto má disk dve hlavy pre každú platňu,
- každý súbor (aj prázdny) zaberá na disku aspoň jeden sektor; veľkosť sektoru je zvyčajne 512 bajtov; v skutočnosti závisí minimálny alokovateľný počet sektorov aj od použitého súborového systému,
- napr. v súborovom systéme FAT32 je možné zapisovať len do tzv. clusterov (cluster = skupina sektorov); zvyčajná veľkosť clustera v systéme FAT32 je 8 sektorov, teda 4 kB (8 x 512 B = 4096 B),
- je zrejmé, že stopy bližšie ku stredu sú kratšie, než stopy pri kraji platne; preto sa používa metóda MZR (Multiple Zone Recording), čo znamená, že dlhšie stopy sú rozdelené na viac sektorov,
- stopy (tracky) umiestnené nad sebou na jednotlivých povrchoch platní majú spoločný názov "cylinder"; pri zápise na disk sa údaje zapisujú do cylindrov, aby sa minimalizoval pohyb hláv (postupnosť pri zápise môže byť napr. hlava 1, cylinder 5 H2,C5 H3,C5 ...),

□ platne a hlavy disku

□ cylinder

PARAMATRE DISKOV

- □ **kapacita** –zvyčajne uvádzaná v MB, resp. GB; výrobcovia diskov ale nepoužívajú zaužívané označenie kapacity založené na dvojkovej sústave (teda 1MiB = 2²⁰B, 1GiB = 2³⁰B ...), ale používajú klasickú desiatkovú sústavu (1MB = 10⁶ B, 1GB = 10⁹B),
- rozmery platne používané v súčasných diskoch majú v prípade stolových počítačov priemer 3,5", teda asi 89 mm (1" znamená jeden palec = 25,4 mm); v notebookoch sa používajú menšie disky s priemerom 2,5" (63,5 mm); existujú ešte menšie disky (napr. 1") využívané napr. vo fotoaparátoch, MP3 prehrávačoch a pod.
- otáčky zvyšovanie rýchlosti diskov má aj svoje nepriaznivé vedľajšie účinky, ako je vyššia spotreba, problémy s chladením a vyšší hluk,
- prístupová doba pozostáva z viacerých častí čas potrebný pre zmenu cylindra, čas pre vyhľadanie sektora (tento čas je priamo úmerne závislý na otáčkach disku) a prípadne aj čas potrebný na zmenu z čítania na zápis a späť,
- prenosová rýchlosť rozlišuje sa rýchlosť čítania a zápisu, pričom zápis je zvyčajne pomalší než čítanie; prenosová rýchlosť sa tiež líši v závislosti od fyzického umiestnenia údajov na disku; väčšiu prenosovú rýchlosť dosahujú disky zvyčajne pri zápise (čítaní) na vnútornú časť disku (bližšie ku stredu),
- spoľahlivosť je reprezentovaná parametrom MTBF (Mean Time Between Failures stredný čas medzi chybami); ide o štatistickú hodnotu určujúcu ako dlho v priemere trvá, kým sa vyskytne chyba; neznamená to ale, že ku chybe nemôže dôjsť aj skôr,

CD (COMPACT DISC)

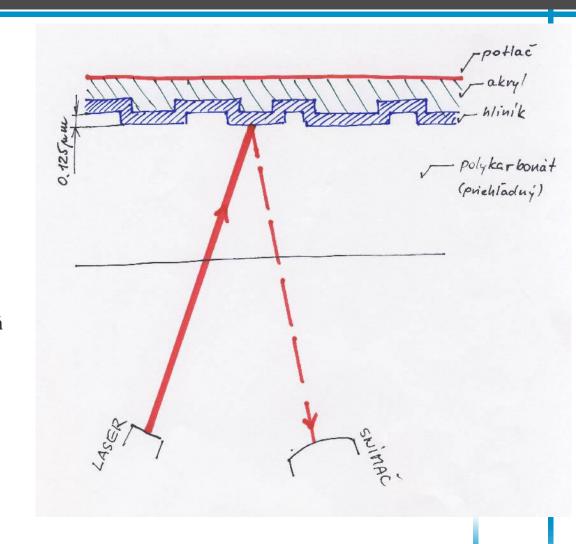
- CD disky slúžia v číslicových počítačoch predovšetkým ako záložná pamäť, prípadne ako prostriedok distribúcie programov, resp. údajov,
- informácie sú na CD zaznamenané opticky,
- v porovnaní s magnetickým záznamom má optický záznam výhodu hlavne v odolnosti voči poškodeniu údajov magnetickým poľom (teda v lepšej stabilite údajov) a v niektorých prípadoch aj vyššej kapacite (hustote zápisu),
- celková hrúbka CD disku je zvyčajne 1,2 mm; priemer CD diskov je 12 cm alebo 8 cm,

OPTICKÝ ZÁZNAM ÚDAJOV

- princíp záznamu na médium označované ako CD-ROM,
- všetky modifikácie tohto záznamu (CR-W, CD-RW, DVD,...) sú iba kvantitatívnou modifikáciou tohto princípu (DVD), alebo sa líšia možnosťou a spôsobom vytvárania záznamu,

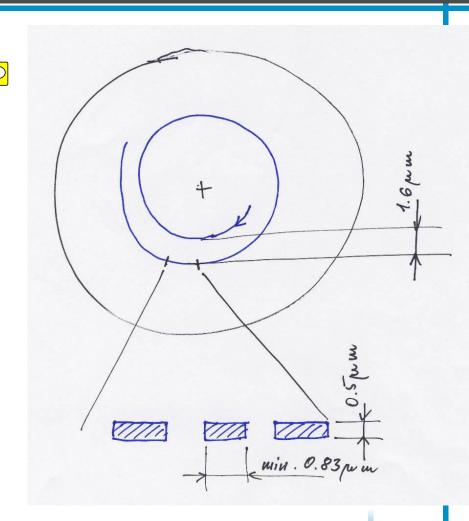
- rez médiom skladá sa z hornej potlače, ktorá slúži na optickú identifikáciu obsahu, akrylovej vrstvy, ktorá pokrýva tenkú vrstvu hliníka nanesenú na priehľadný polykarbonátový nosič,
- pred nanesením vrstvy hliníka je na polykarbonátovom nosiči vytvorený obsah disku výstupkami výšky 0.125um,
- čítanie informácie sa uskutočňuje tak, že zaostrený laserový lúč dopadá na hliníkový povrch a odráža sa späť, pričom intenzita odrazeného svetla je detekovaná snímačom; pretože sa intenzita svetla na hranách výstupkov mení, dochádza k detekovaniu výskytu výstupkov a pretože tieto reprezentujú binárnu informáciu, tak aj k čítaniu tejto informácie,

ZÁZNAM NA POVRCHU MÉDIA

- na rozdiel od magnetických diskov tvorí špirálu vytvárajúcu sa od stredu média; tým je zabezpečené, že médium môže byť menšie než štandardných 120mm a bude ho možné bez problémov čítať,
- šírka stopy je 0,5um a dĺžka najmenšieho výstupku 0,83 um; stopy sú vzdialené 1,6um,
- CD infračervený laser 780 nm, DVD červený laser 650 nm, HD DVD, BD modrý laser 405 nm,

Audio CD

- kompaktné disky boli najprv používané ako hudobné nosiče Audio CD,
- keďže zvuk má analógový (spojitý) charakter, je potrebné ho najprv previesť do číslicovej podoby vzorkovaním a kvantovaním,
- vzorkovanie premena spojitého signálu na diskrétny v čase "posekaním" ho na konečný počet bodov podľa vzorkovacej frekvencie – tu 44,1 kHz,
- kvantovanie prevod signálu diskrétneho v čase na diskrétny aj v úrovni diskretizácia oboru hodnôt vzorkovaného signálu tak, že signál už nenadobúda akúkoľvek hodnotu, ale zvyčajne najbližšiu z množiny prípustných hodnôt (podobné zaokrúhľovaniu) hodnota má v tomto prípade 16 bitov,
- zvuk sa ukladá ako stereo, teda potrebnú prenosová rýchlosť na záznam/reprodukciu zvuku z CD: 44100 . 16 . 2 -> 150 kB/s (označovaná ako 1x),
- údaje sú na CD uložené v tvare špirály, ktorá začína v strede disku a postupuje smerom ku kraju (pre 74 minútové CD je dĺžka špirály cca 5,5 km),
- jedna skladba je zapísaná v jednej stope (tracku); audio CD sa skladá z 3 vrstiev: polykarbonát (priehľadná umelá hmota, ktorá má ochrannú a nosnú funkciu), reflexná vrstva (zlato, striebro alebo zliatina striebra) a ochranná vrstva (lak); rozmiestnenie jednotlivých skladieb je veľmi podobné ako pri platniach,
- najprv je na čistý polykarbonátový disk nanesená reflexná vrstva, potom sú do reflexnej vrstvy vlisované údaje a nakoniec sa nanesie ochranná vrstva,

- rýchlosť záznamu sa udáva ako násobok základnej rýchlosti, ktorá je 150 kB/s,
- záznam rýchlosťou 4x znamená, že je zapisovaných 4.150 kB/s = 600 kB/s,
- údaje sú zapísané prostredníctvom vylisovania jamiek (pit-ov) do reflexnej vrstvy disku,
- plôšky nazývame land (odrážajú späť laserový lúč),
- pozor, pity sa z jednej strany disku javia ako výstupky, z druhej ako jamky,

CD-ROM

- CD-ROM sú kompaktné disky založené na tom istom princípe ako Audio CD, s tým rozdielom, že sú na nich uložené priamo údaje v digitálnej podobe,
- údaje sú organizované do sektorov (podobne ako na HDD),
- je možné priamo pristupovať k jednotlivým sektorom (nie je potrebné postupné pretáčanie a hľadanie),
- □ zloženie disku je rovnaké ako pri Audio CD,
- údaje sú zapísané vylisovaním do reflexnej vrstvy,

CD-R

- hlavný rozdiel oproti CD-ROM je v spôsobe zápisu údajov na disk; kým v prípade CD-ROM sú údaje vylisované počas výroby, CD-R je vyrobené ako prázdny disk a údaje sa doňho zapisujú neskôr,
- zloženie disku je odlišné v tom, že **pribudla vrstva organického farbiva, ktorá je umiestnená medzi polykarbonát a reflexnú vrstvu**; vrstva farbiva je priehľadná,
- v prázdnom CD-R disku je vylisovaná len pomocná "drážka", ktorá slúži na navádzanie laserového lúča pri napaľovaní; zápis údajov spočíva doslova vo "vypálení" značiek do vrstvy s farbivom; pôsobením tepla z lasera sa zmení v danom mieste štruktúra farbiva, ktoré sa stane nepriehľadným; zapísané údaje už nie je možné vymazať,
- čítanie napáleného disku je totožné ako pri CD-ROM, resp. Audio CD; ak v danom mieste nie je vypálená značka, do snímača sa odrazí viac svetla, ako keď tam vypálená značka je,
- kvalita CD-R diskov (hlavne stálosť napálených údajov, t.j. odolnosť voči starnutiu, vplyvu teploty, žiarenia ...) je daná predovšetkým kvalitou organického farbiva; existuje niekoľko typov farbiva, ktoré sa odlišujú fyzikálnymi vlastnosťami a samozrejme cenou,
- v porovnaní s CD-ROM a Audio CD musí pri čítaní prejsť laserový lúč aj cez vrstvu farbiva; prechodom cez túto vrstvu sa intenzita lúča zníži a to môže spôsobiť neschopnosť niektorých starších CD mechaník prečítať napálené CD,

CD-RW

- □ CD-RW Compact Disc-Rewritable,
- disky CD-RW je možné prepisovať,
- podobne ako pri CD-R sa disk skladá zo štyroch vrstiev, pričom namiesto organického farbiva je zvyčajne použitá vrstva zo špeciálnej zliatiny striebra, antimónu, india a telúru (AgInSbTe),
- vlastnosti tohto materiálu sú závislé na teplote, akej je vystavený; pri pôsobení vysokej teploty (zápis na disk) sa tento materiál stáva amorfným a zle odráža svetlo (podobne ako keď sa vypáli značka do vrstvy anorganického farbiva); pôsobením nižšej teploty (mazanie disku) materiál nadobudne pôvodnú kryštalickú (priehľadnú) formu,

- údaje sú na CD uložené s použitím samoopravných kódov, aby nedošlo k zničeniu obsahu CD už pri malých poškodeniach disku; tiež rozmiestnenie jedného bloku údajov na disku je také, aby jedna ryha (škrabanec) nezničil celý blok, ale len jeho časť, ktorá sa dá vďaka samoopravným kódom zrekonštruovať,
- z hľadiska poškodenia disku je **citlivejšia nepriehľadná strana disku** (na ktorej je potlač), lebo ochranná vrstva z tejto strany je pomerne tenká a je možné ľahko narušiť reflexnú vrstvu, v ktorej sú zapísané údaje,
- poškrabanie polykarbonátovej vrstvy nemusí znamenať zničenie disku, pričom platí, že menej škodlivé sú ryhy kolmé na špirálu (teda vedúce od stredu ku kraju); ryhy v tvare kružníc sú oveľa nebezpečnejšie (môžu spôsobiť nečitateľnosť dlhšieho bloku údajov, ktorý potom už nie je možné zrekonštruovať),
- okrem samotných údajov sú na disku uložené aj informácie o rozmiestnení údajov, synchronizačné značky, informácie o výrobcovi a pod.
- skutočná kapacita disku je teda vyššia než užitočná kapacita (množstvo údajov, ktoré je možné zapísať); napr. CD s užitočnou kapacitou 700 MiB (resp. 737 MB) obsahuje až približne 807 MiB údajov (vrátane samoopravných kódov a prídavných informácií),

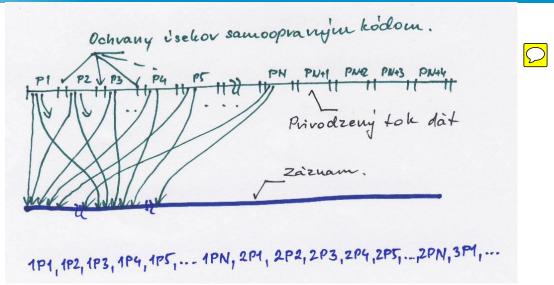

OCHRANA ZÁZNAMU

- vzhľadom na malé rozmery častí záznamu a jeho optický charakter je pravdepodobnosť chybného čítania pôsobením nečistôt alebo poškodenia povrchu nosiča vysoká,
- z tohto dôvodu je prirodzený tok dát rozdelený na úseky, ktoré sú chránené **samoopravným kódom** schopným opraviť niekoľko chýb,
- pretože nečistota na povrchu, alebo jeho poškodenie máva typicky také rozmery, ktoré by spôsobili chybné čítanie väčšieho počtu bitov ako je možné samoopravým kódom opraviť, je účelné zaznamenať dáta v inom poradí, ako sú chránené,

REORGANIZÁCIA DÁT PRED ZÁZNAMOM

- podstatou tejto reorganizácie je to, že postupnosť zaznamenaných bitov je vytváraná z N úsekov chránených samoopravným kódom postupnosti zaznamenaných bitov ukladajú skôr prvé bity z jednotlivých úsekov, potom druhé, tretie atď. (vrátane ochrannej informácie),
- ak pri takto usporiadanej informácie **vznikne nečitateľný úsek kratší ako N bitov, môže poškodiť iba jeden bit z každého chráneného úseku**, čo je schopný samoopravný kód ochrany úseku opraviť,
  - dôsledkom tohto spôsobu ochrany je **potreba čítania dát do vyrovnávacej pamäte** a pred ich využitím reorganizácia do prirodzenej postupnosti,

- magnetická páska pomalá, avšak veľká kapacita, vhodné využiť na zálohovanie dát,
- □ disketa (floppy disc pružný disk) vznik okolo r. 1970,
- □ 3,5" disketa kapacita 1,44MB,
- □ 5,25 " disketa kapacita 1,2 MB,
- □ CD kapacita 79 min, 40 sec zvuk; 702 MB pre údaje
- □ DVD kapacita 4,7 GB, dve vrstvy 8,5 GB
- □ DVD-18 dve strany, dve vrstvy 17,1 GB
- □ Blue-ray jednovrstvové 23,3 GB 27GB; dvojvrstvové 46,6 54 GB; teraz najviac 128 GB write-once, 100GB prepisovateľné,
- □ HD DVD jednovrstvové 15GB; dvojvrstvové 30GB,
  - menšia vlnová dĺžka zmenšuje rozptyl lasera a umožňuje umiestniť stopy hustejšie,
- papierová páska najstálejšia?

- □ HDD lacnejšie riešenie,
- □ SSD rýchly typ disku,
  - neobsahuje žiaden pohyblivý mechanický komponent odolnejší voči pádu, tichší chod,
  - vytorené na princípe NAND flash pamätí rýchly prístup k dátam, vyššia cena,
  - zápis na jednotlivé pamäťové miesta je možný len obmedzený počet krát - nevýhoda,
- hybridné disky (al. solid state hybrid drives SSHD)
  - kombinácia HDD a SSD,
  - obsahuje veľký HDD a SSD cache pre zvýšenie výkonu,

Ďakujem za pozornosť.

Použité materiály:

Peter Gubiš – Číslicové počítače (podporné učebné texty) Ondrej Karpiš – Prednášky k predmetu Číslicové počítače